

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.926 van 2 april 1998
in de zaak A. 40.745/XII-870.**

In zake : de n.v. MEWAF,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ch. LEYSEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Albertstraat 22

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. THEUNIS,
kantoor houdende te WILRIJK,
Garden Square,
Laarstraat 16 C.

tussenkomen de partij :

de c.v. GROEP PLANNING,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. UYTTERSROT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 87.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MEWAF
op 24 mei 1989 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 28 maart 1989 waarbij de
Vlaamse Gemeenschapsminister van Openbare Werken en
Verkeer de opdracht voor de levering en de installatie
van perceel 1 van het kantoormeubilair in het Markies-
complex en Boudewijncomplex te Brussel toevertrouwt aan
de c.v. SAMKO-BURO;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 29 juni 1990;

Gelet op de beschikking van 13 augustus 1990
die de tussenkomst van de n.v. GROEP PLANNING toelaat;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 7 juli 1995 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste
memories;

Gelet op de beschikking van 4 februari 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 maart
1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij,
van Advocaat G. VERSCHROEVEN, die loco Advocaat
M. THEUNIS verschijnt voor de verwerende partij, en van
Advocaat J. UYTTERSROT, die verschijnt voor de tussen-
komende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de procedure.

1.1. Overwegende dat de memorie van antwoord
ongeveer 5 maanden te laat is ingediend; dat verzoekster

vraagt dat ze deswege uit de debatten wordt geweerd; dat de gelijke behandeling van de partijen de Raad ertoe verplicht op die vraag in te gaan;

1.2. Overwegende dat gelet op de eveneens laattijdige neerlegging van het administratief dossier verzoekster stelt "dat de feiten en stellingen zoals zij door verzoekster werden naar voor gebracht voor juist (moeten) aanzien worden met de vernietiging van de bestreden beslissing als gevolg"; dat die stelling te ver gaat; dat enerzijds daaruit -enkel daaruit- geenszins de "juistheid van haar stellingen" kan voortvloeien en anderzijds de Raad van State niet omheen de feiten van een zaak kan, zoals die blijken uit het administratief dossier, ook al is dat laattijdig neergelegd;

1.3. Overwegende dat de s.v. GROEP PLANNING vraagt om in het geding te mogen tussenkomen; dat deze firma belast is geweest met de studieopdracht, omvattende onder andere het opstellen van plans en bestekken, alsook evaluatie van de inschrijvingen; dat zij stelt dat aangezien verzoekster kritiek levert op de redactie van het bestek en de wijze waarop haar offerte beoordeeld werd, zij er belang bij heeft de verwerende partij te ondersteunen; dat ten aanzien van de annulatiemiddelen waarin bedoelde kritiek voorkomt, dat belang erkend moet worden; dat de vraag om tussenkomst dus wordt toegewezen voor een verweer tegen het derde, vierde en vijfde middel (C, D en E in het verzoekschrift);

Overwegende dat met een tussenkomst het verweer van de verwerende partij wel kan worden ondersteund, dat zij echter geen middel mag zijn om de procedurele gebreken van dat verweer goed te maken; dat zoals gezien de verwerende partij haar memorie van antwoord te laat heeft ingediend en dat deze uit de debatten moet worden geweerd; dat de tussenkomende partij het verweer in de memorie van antwoord tegen de annulatiemiddelen in haar verzoekschrift tot tussenkomst integraal overneemt; dat dit gedeelte uit de debatten dient te worden geweerd;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

2.1. De verwerende partij schrijft een beperkte offerteaanvraag uit met als doel het leveren en plaatsen van basiskantoormeubilair in het Markies- en in het Boudewijngebouw, verdeeld in 7 percelen. De opening van de inschrijvingen wordt vastgesteld op 2 september 1988.

2.2. Op 17 oktober 1988 besluit de Vlaamse Executieve over te gaan tot een heraanbesteding na aanpassing van de administratieve bepalingen en gunningsvoorwaarden van het bestek 01. Dezelfde aannemers worden uitgenodigd als voor de eerste aanbesteding.

2.3. Een aangepast bestek 02 wordt opgesteld : de opdracht wordt verdeeld in vier percelen; perceel 1 betreft werkvlakken, ladenblokken en bijzettafels groep A.

De opening wordt vastgesteld op 16 december 1988.

2.4. Met een brief van 28 oktober 1988 worden de 32 firma's in kennis gesteld van die beslissing van 17 oktober 1988; ook verzoekster.

Met een brief van 25 november 1988 worden zij uitgenodigd om deel te nemen aan de nieuwe procedure van beperkte offerteaanvraag; ook verzoekster.

2.5. In artikel 1.12. van het bestek 02 is de "procedure gunning" beschreven; ze verloopt in drie fazen.

Volgens het verslag van de tussenkomende partij van 11 januari 1989 worden wat betreft perceel 1 drie firma's geselecteerd voor de derde fase : SAMKOBURO (voorstel 1), TOP-MOUTON en SAMKOBURO (voorstel 2). Dus niet verzoekende partij, die de tweede fase niet overleeft, aangezien haar score T (18.33) lager is dan de gemiddelde score T (18.50). De "stuurgroep" (een commissie samengesteld uit kabinetsleden en ambtenaren) valt eenparig het voorstel van de tussenkomende partij bij om perceel 1 toe te wijzen aan SAMKOBURO voor de som van 61.608.170 fr. (excl. BTW). Ook de inspectie van financiën gaat akkoord.

2.6. Op 23 maart 1989 hecht de Executieve haar goedkeuring aan het voorstel.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat een eerste annulatiemiddel "misbruik van procedure door onverantwoorde heraanbesteding" luidt;

3.1.1. Overwegende dat de beslissing om tot heraanbesteding over te gaan op 17 oktober 1988 genomen is en met een brief van 28 oktober 1988 aan verzoekster is meegedeeld; dat verzoekster tegen die beslissing geen apart annulatieberoep heeft ingesteld; dat voorzover zij meent dat een beroep tegen die beslissing geïmpliceerd

is in haar aan de orde zijnde beroep, zij niet aantoonst hoe, hoewel dat beroep 25 april 1989 gedateerd is, het toch ten aanzien van de beslissing tot heraanbesteding als tijdig ingesteld beschouwd kan worden; dat weliswaar verzoekster het bewijs van het niet verantwoord zijn van de heraanbesteding vindt in diverse bepalingen van het bestek vastgesteld voor de nieuwe offerteaanvraag; dat dit bestek haar echter werd toegestuurd met een ter post aangetekende brief van 25 november 1988; dat ook wanneer men de kennisneming van het bestek mede bepalend acht voor de tijdigheid van het beroep in zoverre het geacht kan worden mede tegen de beslissing tot heraanbesteding gericht te zijn, dat 25 april 1989 gedateerd beroep te laat is ingesteld;

3.1.2. Overwegende dat het eerste middel bij gebrek aan relevantie niet ontvankelijk is in zoverre het betrokken wordt op de formeel bestreden beslissing, te weten de beslissing tot toewijzing na de nieuwe offerteaanvraag; dat in zoverre het geacht kan worden gericht te zijn tegen de beslissing tot heraanbesteding, het thuishoort in een te laat ingesteld beroep;

3.2. Overwegende dat het tweede annulatiemiddel "gebrek aan motivering" luidt;

3.2.1.1. Overwegende dat hetgeen in dat middel wordt uiteengezet, grotendeels betrekking heeft op het stopzetten van de eerste aanbestedingsprocedure; dat in die mate het moet worden afgewezen om de redenen opgegeven ter afwijzing van het eerste middel;

3.2.1.2. Overwegende dat de laatste alinea van de uiteenzetting van het middel luidt : "Aangezien de bevoegde overheid ook niet tijdig antwoordde op de vraag van verzoekster naar motivering dd. 28/3/89, maakt zij zich schuldig aan een inbreuk op art. 8, al. 1, K.B. 12/5/1981 : 'Bij de beperkte aanbesteding en

beperkte offerteaanvraag is de bevoegde overheid verplicht aan de niet-gegadigden op hun verzoek onverwijld kennis te geven van de redenen waarom hun kandidatuur niet in aanmerking kwam'";

Overwegende dat het niet naleven van het vermelde voorschrift niet tot nietigheid van de toewijzingsbeslissing leidt, daargelaten de vraag of het koninklijk besluit van 12 mei 1981 te dezen toepasselijk was;

3.2.1.3. Overwegende dat het tweede middel moet worden afgewezen;

3.3. Overwegende dat als derde annulatiemiddel verzoekster "schending van de wettelijkheid" aanvoert; dat zij onder dat opschrift betoogt dat zij voor de derde faze van de gunningsprocedure werd uitgeschakeld ingevolge het verlies van punten met betrekking tot het bepaalde in het bestek onder punt 6 van artikel "3.1.3. Technische kwaliteiten"; dat zij meent dat het antwoord "niet van toepassing" dat zij met betrekking tot die vereiste gaf onder O.T. 6 van de checklist, ten onrechte door de verwerende partij werd omgezet in "neen"; dat zij haar antwoord toeschrijft aan de onduidelijkheid van het bestek doordat in punt 6 van het artikel 3.1.3. van dat bestek nu ook gewag wordt gemaakt van een "desnoods onzichtbare" massieve houten lat terwijl in het bestek van de eerste offerteaanvraag gewoon van een massieve houten lat sprake was;

3.3.1. Overwegende dat onder punt 6 van artikel 3.1.3., "Technische kwaliteiten", van het bestek is bepaald : "Indien spaanderplaat als structuurmateriaal gebruikt wordt, dan wordt deze aan de boorden versterkt met een (desnoods onzichtbare) massieve houten lat."; dat punt O.T. 6 van de door de inschrijvers in te vullen checklist als volgt luidt : "spaanderplaat aan

boorden versterkt met massieve houten lat (3.1.3.6.) ja/nee/nvt"; dat verzoekster niet duidelijk maakt hoe door het feit dat de woorden "desnoods onzichtbare" in voormeld punt 6 van artikel 3.1.3. zijn toegevoegd, deze tekst anders begrepen kan worden dan zoals de tussenkomende partij hem interpreteert, te weten enerzijds dat de inschrijver die geen spaanderplaat aanbiedt, antwoordt met "nvt", welke afkorting voor "niet van toepassing" staat, dat anderzijds de inschrijver die wel spaanderplaat aanbiedt, antwoordt met "ja" zo hij een "massieve houten lat" voorziet en met "nee" zo hij die lat niet voorziet;

Overwegende dat verzoekster niet betwist dat zij voor het werkblad spaanderplaat aanbood; dat de verwerende partij dus terecht haar antwoord "nvt" als zinloos kon beschouwen en, nu verzoekster er zich niet toe verbond een "massieve houten lat" te leveren, als antwoord "nee" mocht aanmerken;

Overwegende dat verzoekster ter verantwoording van haar antwoord "nvt" ook lijkt te willen doen gelden dat zij in verwarring werd gebracht door de tegenstrijdigheid tussen het boven aangehaalde punt 6 van artikel 3.1.3., gewijd aan "Technische kwaliteiten" en punt 2 van artikel 3.1.4., gewijd aan de "Vormelijke kwaliteiten"; dat zij betoogt dat in de laatstvermelde bepaling immers geen sprake is van een "onzichtbare" lat;

Overwegende dat punt 2 van artikel 3.1.4. "Vormelijke kwaliteiten" als volgt luidt :

"Alle vrije zijden van het werkblad, van de eventuele zij- en voorpanelen van de werktafel, van de ladenblok, zijn afgerond (gepostformeerd) of bedekt met een stootvast kunststofprofiel of omrand met een metalen profiel (gelakt, gechromeerd) of afgewerkt met een zichtbare massieve houten randlat (breedte min. 30 mm) of tonen een zichtbare en dus regelmatige en afgewerkte kopse snede van een multiplexplaat of een geprofileerde, specifiek afgewerkte rand.";

dat verzoekster niet doet inzien hoe dat vormelijk voorschrift zou uitsluiten wat het technisch voorschrift niet uitsluit, te weten dat er met een onzichtbare massieve houten randlat wordt gewerkt; dat immers, wanneer de desbetreffende tekst het met zoveel woorden alleen over een zichtbare randlat heeft, de ruime formulering ervan, met het veelvuldige gebruik van het voegwoord "of", ook de mogelijkheid van een niet zichtbare randlat dekt, met name, zoals de tussenkomenende partij stelt, daar waar de tekst ook een geprofileerde, specifiek afgewerkte rand aanvaardt;

Overwegende dat om haar middel alsnog gegrond te doen bevinden, verzoekster in haar laatste memorie stelt dat de in punt 6 van artikel 3.1.3. van het bestek gebruikte term "structuurmateriaal" slaat op "het materiaal waaruit het frame opgebouwd is en niet het werkblad" en dat het door haar aangeboden frame uit metaal is samengesteld; dat zij daaruit besluit dat zij op de onder O.T. 6 gestelde vraag terecht "niet van toepassing" mocht antwoorden;

Overwegende dat artikel 3.1.2. van het bestek aan de "definitie" van de opdracht is gewijd; dat onder punt 1 wordt omschreven waarvoor de te leveren "werktafel" geschikt moet zijn en voor wie ze bestemd is; dat onder punt 2 de gewenste lengte, breedte en hoogte worden bepaald; dat punt 3 als volgt luidt : "3. structuur : zonder beperking (massief hout, multiplex, spaanderplaat, MDF, metaal, kunststof, ...)"; dat artikel 3.1.3., "Technische kwaliteiten"

bepaalt, onder punt 5 : "Indien spaanderplaat als structuurmateriaal gebruikt wordt, dan heeft deze een dikte van min. 18 mm. en een densiteit van min. 650 kg/m³" en onder punt 6 : "Indien spaanderplaat als structuurmateriaal gebruikt wordt, dan wordt deze aan de boorden versterkt met een (desnoods onzichtbare) massieve houten lat";

Overwegende dat indien in punt 1 van artikel 3.1.3. niet de term "structuur", maar wel de term "structuurmateriaal" was gebruikt, men wellicht staande zou kunnen houden dat hier naar één enkel soort materiaal wordt verwezen en dat die enige soort dan alleen kan slaan op de structuur in de door verzoekster bedoelde zin van frame; dat in werkelijkheid de term "structuurmateriaal" pas opduikt in de punten 5 en 6 van artikel 3.1.3.; dat hij dus begrepen moet worden zoals de verwerende partij ze toegepast blijkt te hebben, namelijk dat voor alle onderdelen van de te leveren "werktafel" die "gestructureerd" zijn uit spaanderplaat de in die punten beschreven criteria voor de beoordeling van de technische kwaliteit gelden; dat aangezien voor de werkbladen verzoekster spaanderplaat als materiaal aanbood, zij onder het aan punt 6 van artikel 3.1.3. corresponderende punt O.T. 6 van de checklist moest aangeven of zij al dan niet een massieve houten lat voorzag;

3.3.2. Overwegende dat verzoekster niet heeft aangetoond dat het derde middel gegrond is;

3.4. Overwegende dat als vierde annulatiemiddel verzoekster "machtsmisbruik" aanvoert; dat zij dat machtsmisbruik verklaart te zien in de praktijk in bestekken technische bepalingen in te voegen "die in feite leiden tot het opleggen van een welbepaalde leverancier of product" of die de uitsluiting van een deelnemer veroorzaken;

Overwegende dat zij te dezen dat machtsmisbruik concreet blijkt aan te treffen in ten eerste het feit dat met de selectiecriteria van het bestek "iedereen veel punten kreeg toegekend zodat het gemiddelde zeer hoog kwam te liggen" met het gevolg dat het verlies van één punt een inschrijver onder dat hoog gemiddelde kon brengen, wat haar overkomen is met haar eerder besproken antwoord "niet van toepassing" dat werd omgezet in "neen"; dat zij het door haar aan de kaak gestelde machtsmisbruik concreet ten tweede blijkt aan te treffen in het feit dat "het meer dan opvallend (is) dat het prijscriterium (dè troef van verzoekster) in de beoordelingsprocedure volledig in de achtergrond werd geduwd, t.v.v. technische en vormelijke aspecten";

3.4.1.1. Overwegende, ten aanzien van het eerste door verzoekster vermelde feit, dat het streven naar een hoog gemiddelde derwijze dat het verlies van één punt fataal wordt, inderdaad van het door verzoekster aangeklaagde machtsmisbruik zou getuigen wanneer daarmee gepoogd werd welbepaalde inschrijvers uit te schakelen; dat verzoekster zulks in haar verzoekschrift op geen manier aantoonst; dat zij in haar laatste memorie wel een poging daartoe onderneemt; dat de Raad echter de pertinentie van de daar verstrekte gegevens niet nagaat; dat de zin van een laatste memorie is de partijen de gelegenheid te bieden te weerleggen wat in eerdere procedurestukken is geponeerd, inzonderheid in het verslag van het bevoegde lid van het Auditoraat (zie verslag aan de Regent bij het procedurereglement, B.S. 23-24 augustus 1948, p. 6829; advies Raad van State bij het K.B. van 7 januari 1991 tot wijziging van het procedurereglement, B.S. 16 januari 1991, p. 975); dat aldus sub 2.3.6. in zijn arrest nr. 22.183, RYS, van 6 april 1982, de Raad de laatste memories heeft kunnen karakteriseren als "oneigenlijke akten van beroep tegen de oneigenlijke beslissing die het 'verslag' van de auditeur is"; dat de partijen wat met name in het auditoraatsverslag is

geponeerd, kunnen weerleggen met behulp van gegevens die zij voorheen niet hebben voorgebracht omdat dat voorbrengen maar zinvol werd in het licht van met name dat verslag; dat, het staven van middelen van openbare orde buiten beschouwing gelaten, de laatste memorie echter niet mag dienen om gegevens voor te brengen die reeds zinvol in eerdere procedurestukken verstrekt hadden kunnen worden; dat de gegevens die verzoekster in haar laatste memorie verstrekt met betrekking tot het vierde middel, gegevens van die aard zijn;

3.4.1.2. Overwegende ten aanzien van het tweede door verzoekster vermelde feit dat de tussenkomenende partij antwoordt dat het prijs criterium voor 40 % heeft meegetekend; dat verzoekster die bewering niet tegenspreekt; dat zij ook niet aantoont dat zulk een percentage in offerteaanvragen in het algemeen of in de onderhavige offerteaanvraag in het bijzonder abnormaal laag is; dat zij a fortiori niet aantoont dat te dezen dat percentage vastgesteld is om bepaalde inschrijvers te bevoordelen of om bepaalde inschrijvers te benadelen;

3.4.2. Overwegende dat het vierde middel niet gegrond is;

3.5. Overwegende dat als vijfde annulatiemiddel verzoekster schending van het "zorgvuldigheidsprincipe" aanvoert;

3.5.1.1. Overwegende dat, in zoverre verzoekster met verschilpunten tussen het bestek voor de eerste offerte-aanvraag en het bestek voor de tweede offerteaanvraag haar stelling illustreert dat zonder grond tot heraanbesteding werd overgegaan, verwezen wordt naar de behandeling van het eerste middel;

3.5.1.2. Overwegende dat verzoekster het "niet zeer zorgvuldig" noemt "dat de selectie eindigt met driemaal

hetzelfde product, want alle drie de weerhouden offertes slaan terug op hetzelfde materiaal : ESTEL uit Italië";

Overwegende dat verzoekster niet duidelijk maakt wat daar onzorgvuldig aan is; dat zij evenmin verduidelijkt hoe van dat door haar vermelde feit "op een zeer verdoken manier" melding wordt gemaakt in het verslag van de tussenkomende partij over de evaluatie van de inschrijvingen; dat in dat verslag dat feit niet alleen onomwonden wordt vermeld, maar dat er zelfs wordt van gezegd dat het "belangrijk om te vermelden" is en dat de conclusie voor de keuze van de inschrijver er rechtstreeks wordt op gebaseerd : "Daar de drie voorstellen (ongeveer) hetzelfde zijn, ligt uiteraard de verhouding prijs/kwaliteit van het goedkoopste voorstel het meest gunstig";

Overwegende dat verzoekster nog betoogt dat de inspectie van financiën, die advies moest uitbrengen, werd "misleid doordat de aan haar overgemaakte gegevens schromelijk onvolledig waren";

Overwegende dat de inspectie van financiën bekwaam moet worden geacht om, wanneer zij met schromelijk onvolledige gegevens wordt geconfronteerd, vervollediging van die gegevens op te eisen; dat verzoekster niet aantoont hoe te dezen het feit dat de inspectie niet om meer volledige gegevens heeft gevraagd dat vermoeden van bekwaamheid weerlegt;

Overwegende dat verzoekster nog betoogt dat, om de schade te beperken, welke schade zij plaatst in de door de stuurgroep gesignaleerde meerprijs van 5 miljoen tegenover de eerste offerteaanvraag, de verwerende partij alleen voor het Markiescomplex had kunnen toewijzen en voor het Boudewijncomplex "een nieuw bestek (vaststellen) dat niet opnieuw dezelfde misbruiken toelaat";

Overwegende dat verzoekster ervan uitgaat dat het bestek op basis waarvan de bestreden toewijzingsbeslissing is genomen, "misbruiken toelaat"; dat in geen van haar annulatiemiddelen verzoekster er in geslaagd is die mogelijkheid van misbruiken aan te wijzen; dat als verzoekster daar wel was in geslaagd en had de Raad om die reden het bestek onwettig moeten bevinden, de Raad de toewijzingsbeslissing in haar geheel had moeten vernietigen; dat, was de Raad integraal tot de conclusie gekomen dat de mogelijkheid van misbruiken niet volstond om het bestek als onwettig te beschouwen, hij ook de toewijzingsbeslissing niet onwettig had kunnen bevinden; dat dus de "mogelijkheid van misbruiken" ofwel tot integrale vernietiging van de bestreden toewijzingsbeslissing had moeten leiden, ofwel tot integrale weigering van die vernietiging; dat verzoekster niet aantoont hoe de Raad zonder in het beleid van de verwerende partij in te grijpen, een gedeeltelijke vernietiging, beperkt tot het Boudewijncomplex, zou kunnen uitspreken;

Overwegende dat verzoekster voorts schrijft :

"Opvallend is dat er ook geen enkele test uitgevoerd werd naar de overeenstemming met de algemeen geldende technische normen, waarbij vooral de determinerende geldende norm NBN-S46004 over het hoofd werd gezien.";

Overwegende dat verzoekster niet aantoonde welke in het bestek opgenomen normen niet werden gerespecteerd; dat zij evenmin aantoonde welke normen niet in het bestek werden opgenomen hoewel dat wettelijk moest;

Overwegende dat verzoekster tenslotte schrijft :

"De oorsprong van de koopwaren, grondstoffen en onderaannemers diende verplicht opgegeven te worden door de aanbidders, maar noch in het verslag van de Groep Planning, noch in dat van de Stuurgroep, noch de Vlaamse Executieve vermelden één enkele maal dat het bij SAMKO-BURO zuiver over Italiaanse import gaat en bij MEWAF over zuiver Vlaams fabrikaat.";

Overwegende dat verzoekster in gebreke blijft aan te tonen hoe dat wel vermelden in rechte tot een andere toewijzingsbeslissing had mogen of dan toch kunnen leiden;

3.5.2. Overwegende dat het vijfde annulatiemiddel niet kan worden aangenomen;

3.6. Overwegende dat in haar zesde annulatiemiddel verzoekster het evident noemt dat het gelijkheidsbeginsel geschonden werd;

3.6.1. Overwegende dat die evidentie de Raad ten enenmale ontgaat; dat het middel niet kan worden aangenomen;

3.7. Overwegende dat met een 11 maart 1997 gedateerde brief verzoekster vraagt dat het administratief dossier vervolledigd zou worden, dit teneinde te kunnen aantonen dat sommige inschrijvers punten hebben gekregen die rekenkundig onmogelijk verantwoord kunnen worden, zodat de rangschikking van de inschrijvers onvermijdelijk verkeerd is; dat zij vraagt dat het Auditoraat daarover met een aanvullend onderzoek gelast zou worden;

3.7.1. Overwegende dat de Raad in het midden laat of de vraag van verzoekster ertoe strekt een nieuw annulatiemiddel aan te kunnen voeren, dan wel -thesis van verzoekster- haar tweede (derde?) annulatiemiddel nader te kunnen staven; dat, immers, verzoekster, hoe dan ook niet aantoonde dat zij de gegevens waar zij nu om vraagt, niet eerder had kunnen opvragen; dat hetgeen sub 3.4.1.1. is overwogen met betrekking tot de laatste memorie, a fortiori geldt voor een stuk dat niet eens in het procedurereglement is voorzien; dat op de vraag van verzoekster niet wordt ingegaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twee april 1900 achtennegtig, door
de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.